

[Niels Ravn.]

ner for store erhvervsorganisationer, som har været i udvalget. Jeg tænker her bl. a. på ændringsforslag nr. 1, hvorefter der gives landbrugets organisationer en mulighed for i henhold til lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer at pleje kornmarkedet i månederne lige efter høst, altså hele kornmarkedet, således at det ikke som tidligere kun var de specielle produkter, men korn i al almindelighed, som omfattes af disse bestemmelser. Det vil sige, at vi i realiteten har fået en kornordning, som vi i det konservative folkeparti er glade for.

Vi er også glade for, at man har kunnet imødekomme mejeriernes fællesorganisation og forhøjer mindsteafgifterne for indført mælkepulver fra 20 til 40 kr. Derved skulle man få større muligheder for — hvad der er hensigten med denne bestemmelse — at hindre en dumpingimport af denne vare.

Hr. Chr. Thomsen var inde på, at der var forskel på nu og tidligere. Netop dette, at vi under udvalgsbehandlingen har kunnet imødekomme fremmødte deputationer og erhvervsorganisationer og få stillet ændringsforslag, er i sig selv en afgørende forskel fra situationen for 2 år siden. Jeg kender godt den situation, hr. Chr. Thomsen omtalte, hvor man ikke kender baggrunden for de fremsatte forslag, da man ikke har deltaget i de pågældende forhandlinger. Vi var jo mange, der var i den situation for 2 år siden. Da hed landbrugsministeren hr. Chr. Thomsen. Vi tog alligevel stilling til de fremsatte forslag, uanset om vi havde været med til disse drøftelser eller ej. Vi havde visse kritiske bemærkninger, vi havde nogle ønsker, bl. a. med hensyn til kornordningen, men vi tog vor selvstændige stilling, uanset vi ikke havde været med i disse drøftelser, og vi gav til slut lovforslagene vore stemmer.

Der er ikke nogen begrundelse for, at socialdemokratiet — selv om det ikke har været med i de forhandlinger, der har ført frem til de forslag, der ligger her — ikke kan angive over for folketinget, over for

befolkningen, over for landbruget, hvad socialdemokratiets stilling er. Hvilke beløb ville socialdemokratiet have stillet til rådighed, hvis det havde haft ansvaret. Det kan ikke være rimeligt, at folketingets største parti på denne måde søger at unddrage sig ansvaret.

Vi kan i det konservative folkeparti dels, som jeg har sagt det, anbefale de stillede ændringsforslag, dels anbefale samtlige 4 lovforslag til gennemførelse.

Jens Chr. Christensen: De to stillede ændringsforslag, som ministeren er fremkommet med og udvalget har givet tilslutning, kan jeg på venstres vegne anbefale. Det første ændringsforslag er til § 7, det drejer sig om dansk korn, og jeg vil gerne sige, at det får kun betydning, hvis vi får en stor høst, hvad vi selvfølgelig alle sammen ønsker og håber. Hvis høsten bliver stor, så ved vi, at Danmark bliver et korneksporterende land, og derfor er ændringsforslaget nødvendigt.

Det andet ændringsforslag er en imødekommelse af mejeriorganisationerne. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at vi kan imødegå en dumpingindførsel af mælkepulver, og derfor kan vi fra venstres side give det tilslutning.

Svend Haugaard: Det er ikke nogen hemmelighed, at det radikale venstre ikke er særlig stærkt begejstret for kornordningsforslag af den art, som vi her har til anden behandling, men vi er gået med til det, dels fordi det kun er en 1 års ordning og man i mellemtiden får foretaget undersøgelser på mere langsigtet basis, dels fordi vi forventer, at den selvforsyning, vi havde sidste år, og lidt til, holdes også i det kommende år, og at basisprisen på den måde sættes ud af kraft.

Jeg kan ikke sige på samme måde som hr. Chr. Thomsen og de øvrige ordførere, at ændringsforslagene ligefrem betyder en forbedring set fra vores synspunkt. Det, at man ændrer „såsæd, maltbyg og malt“ til